

[Erling Olsen]

Hvad angår gennemskueligheden, erkender vi, at forslaget kommer langt i den rigtige retning gennem L 63's bestemmelser, hvorefter Finanstilsynet får kompetence til at foranstalte undersøgelser og offentliggøre redegørelser på linje med de regler, der gælder for Konkurrencerådet. Blot havde vi kunnet ønske os, at der var en lignende bestemmelse i L 62, så det ved let sammenlignelige nøgletal kunne gøres klart for mennesker, der vil betrygge deres alderdom, på hvilke vilkår det kunne ske i forskellige livs- og pensionsforsikringsselskaber samt de forskellige pengeinstitutter. Det ville gøre det nemmere at se hele pensionsområdet som et stort markedsområde. Det ville fremme konkurrencen både inden for forsikringsbranchen og mellem pengeinstitutter og forsikringsselskaber.

Ikke mindst ville det fremme konkurrencen, hvis det blev muligt at flytte pensions- og livs-forsikringsordninger fra et selskab til et andet eller til et pengeinstitut, uden at det skulle koste mere end et rent ekspeditionsgebyr. Det nytter ikke meget, at selskabernes gebyrer for flytning nu er blevet nedsat fra uhyrlige 14 pct. til umulige 7 pct. af pensionsformuerne. Det virker fortsat klart konkurrencebegrænsende.

Livs- og pensionsforsikringsselskaberne kan delvis begrunde flyttegebyret på de 7 pct. ved at henvise til branchens måde at fordele start- og administrationsomkostningerne på. Ved kollegial forståelse lægges de med hovedvægten i ordningernes første indbetalingsår, men hvis de spredtes mere ligeligt over samtlige indbetalingsår, ville noget af argumentet for de 7 pct. forsvinde. Dele af flyttegebyret kan også retfærdiggøres ved den måde, hvorpå branchen kollegialt har vedtaget, at man i ordningerne skal udjævne svingningerne i markedsrenten over ordningernes løbetid. Men der burde kunne findes metoder til udjævning af rentesvingningerne, som virkede mindre konkurrencebegrænsende end branchens kollegialt anvendte. Dette punkt ønsker vi at gå i dybden med under udvalgsbehandlingen. Bl.a. ser vi frem til en redegørelse for, hvad flyttegebyrerne er i andre lande, og til en international sammenligning af de anvendte fordelingsnøgler for erhvervs- og administrationsomkostninger samt de forskellige metoder til udjævning af rentesvingninger.

Livs- og pensionsforsikringsselskaberne har i øvrigt det til fælles med pengeinstitutterne, at de arbejder med betroede midler, hvad almindelige aktieselskaber ikke gør. Derfor finder Socialdemokraterne det også naturligt, at der i livs- og pensionsforsikringsaktieselskaberne indsættes offentligt udpegede bestyrelsesmedlemmer. De skal have indsigt i penge- og kapitalmarkedet for behold og føle sig som repræsentanter for forsikringstagerne. Ligesom de øvrige bestyrelsesmedlemmer skal de varetage selskabets interesser, men ligesom de aktionærvalgte ser dem med aktionærojne og de medarbejdervalgte ser dem med medarbejderøjne, skal de offentligt udpegede se dem med forsikringstagerøjne. Det vil vi stille ændringsforslag om til L 63.

Vi har et særligt problem, fordi man nu på arbejdsmarkedet har fået lavet kollegiale kollektive overenskomster, som indebærer, at man f.eks. i industrien laver en pensionsordning lavet som et aktieselskab med ligelig repræsentation for lønmodtagersiden og arbejdsgiversiden i bestyrelsen, dog sådan at lønmodtagerne besætter formandsposten og formandens stemme er afgørende i tilfælde af stemmelighed. Hvis vi nu indsætter en offentlig repræsentant, kan det forstyrre den balance, man har forhandlet sig frem til. Derfor er vi indstillet på en bestemmelse om, at den offentligt udpegede repræsentants stemme ikke skal være afgørende således at forstå, at hvis der er stemmelighed, må den offentlige repræsentants stemme ikke være udslagsgivende.

Det, vi lægger vægt på, er, at den offentlige repræsentant kan bruge sin stemme til at fremføre sine argumenter i bestyrelsen med, få dem nedfældet i bestyrelsesprotokollen, få dem ind i årsberetningen. Det er ikke den stemme, der skal bruges til håndoprækning, det er den stemme, der skal bruges ved talen.

Om mange af lovforslagenes øvrige bestemmelser har vi i Socialdemokratiet godt at sige. Vi støtter forslaget om intern revision i forsikringsselskaberne og om styrkelse af den ansvarshavende aktuar. Vi er tilhængere af de foreslåede tilsyn på konsolideret grundlag og den større åbenhed med hensyn til forbindelserne imellem de finansielle holdingselskaber og deres datterselskaber.

Vi noterer med tilfredshed, at man klargør og lovfæster tilsynet med de finansielle institu-